

De exploitant van een fysieke marktplaats kan worden verplicht de door de marktkramers gemaakte merkinbreuken te doen staken

Voor de daartoe uitgevaardigde rechterlijke bevelen gelden dezelfde voorwaarden als de voorwaarden die gelden voor de beheerder van een elektronische marktplaats

De vennootschap Delta Center is huurder van de marktplaats „Pražská tržnice” (Praagse markthallen). Zij onderverhuurt de verschillende verkoopstands op deze marktplaats aan marktkramers.

Producenten en distributeurs van merkproducten hebben vastgesteld dat in de markthallen van Praag namaak van hun producten werd verkocht. Zij hebben vervolgens de Tsjechische rechterlijke instanties verzocht Delta Center te gelasten de verhuur van verkoopstands in deze hallen aan dergelijke inbreukmakers te staken. De richtlijn inzake intellectuele eigendom¹ staat merkhouders toe in rechte te ageren tegen de tussenpersonen wier diensten door derden worden gebruikt om inbreuk te maken op hun merken.

De merkhouders menen dat, net zoals de beheerder van een elektronische marktplaats waarom het ging in het arrest L'Oréal², de exploitant van een fysieke marktplaats op grond van de richtlijn door de rechter kan worden verplicht de door de marktkramers gemaakte merkinbreuken te doen staken en maatregelen te nemen om nieuwe inbreuken te voorkomen.

De Nejvyšší soud (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Tsjechië), bij wie cassatieberoep is ingesteld, vraagt aan het Hof van Justitie of het daadwerkelijk mogelijk is de exploitant van een fysieke marktplaats te verplichten de door de marktkramers gemaakte merkinbreuken te doen staken en maatregelen te nemen om nieuwe inbreuken te voorkomen.

In zijn arrest van heden stelt het Hof vast dat een exploitant die voor standplaatsen op een marktplaats verhuur- of onderverhuurdiensten aan derden aanbiedt en aldus deze derden de mogelijkheid biedt om er nagemaakte koopwaar te verkopen, moet worden aangemerkt als „tussenpersoon” in de zin van de richtlijn. Het Hof benadrukt dat het feit dat de verkoopstands op een elektronische dan wel een fysieke marktplaats ter beschikking worden gesteld, niet van belang is aangezien de werkingssfeer van de richtlijn niet tot de elektronische handel is beperkt.

Bijgevolg kan ook de exploitant van een fysieke marktplaats worden verplicht de door de marktkramers gemaakte merkinbreuken te doen staken en maatregelen te nemen om nieuwe inbreuken te voorkomen.

Voorts merkt het Hof op dat de voorwaarden die gelden voor een bevel dat door een rechterlijke instantie wordt uitgevaardigd ten aanzien van een tussenpersoon die voor verkoopstands in markthallen verhuurdiensten aanbiedt, dezelfde zijn als de voorwaarden die gelden voor bevelen aan tussenpersonen op een elektronische marktplaats.

¹ Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (PB 2004, L 157, blz. 45, met rectificatie in PB 2004, L 195, blz. 16).

² Arrest van het Hof van 12 juli 2011, L'Oréal e.a. (C-324/09, zie ook PC 69/11).

Deze bevelen moeten dus niet alleen doeltreffend en afschrikkend, maar ook billijk en evenredig zijn. Zij mogen bijgevolg niet overdreven kostbaar zijn en evenmin belemmeringen voor het legitieme handelsverkeer scheppen. Van de tussenpersoon kan evenmin worden verwacht dat hij een algemene en permanente surveillanceplicht uitoefent ten aanzien van zijn klanten. De tussenpersoon kan daarentegen worden gelast om maatregelen te treffen die ertoe bijdragen te voorkomen dat nieuwe inbreuken van dezelfde aard door dezelfde marktkramer worden gemaakt. De bevelen moeten bovendien een passend evenwicht garanderen tussen de bescherming van de intellectuele eigendom en het ontbreken van belemmeringen voor het legitieme handelsverkeer.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170